(గత సంచిక తరువాయి)

"**అలా చెప్పడం వల్ల** మీకు ఏమన్నా రిలీఫ్ వుంటుందంటే చెప్పండి భరద్వాజా. తప్పకుండా వింటాను. కానీ కూల్ గా.. అలా ఆవేదనా, ఆవేశాల్తో కాదు.."

విరక్తిగా నవ్వాడు, "ఇదంతా పార్ట్ ఆఫ్ మా లైఫ్ మనూ... కాకపోతే ఒరిజినల్ ఎక్స్ ప్రెషన్స్ చూపించి చాలా కాలమైంది. చెప్తా విను.. ఇది ఏ అనామకురాలికో, గిరిజన తండాలోనో కులం, ధనం, బలం ఏమీ లేని మామూలు అమ్మాయికో జరిగిన అన్యాయంకాదు. ఓ పెద్ద ఇండస్ట్రియలిస్ట్ కూతురికి జరిగిన దారుణం. పాపమా పిల్ల పెళ్ళి చేసుకుని ఓ పెద్దింటి కోడలయ్యింది. మామగారు సెంట్రల్ మినిస్టర్. ఆయనకా మినిస్ట్రీ వచ్చినప్పుడాపిల్ల తండ్రి ఓ పెద్ద ప్యాలస్ నే గిఫ్ట్ గా ఇచ్చాడు. అలా వున్నప్పుడే ఓ రోజు ఆ అమ్మాయి మరిది తన స్నేహితులతో కలిసి,తాగిన మత్తులో ఇంటికి వచ్చి, భోజనం వడ్డించిన వదినని... అందరూ కలిసి.. చాలా ఘోరంగా గ్యాంగ్ రేప్ చేసి.. చివరికి పెట్రోల్ పోసి తగలబెట్టేసారు.. "

"మై గాడ్... దారుణం.. "

"అవును.. అంతకన్నా ఘోరం ఏంటంటే... చావుబతుకుల్లో వున్న ఆమె హస్పిటల్లో డెత్ స్టేట్మెంట్ ఇచ్చింది. అందరూ అరెస్టయ్యారు. ఆ అమ్మాయి తండ్రి మా నాన్నగారి దగ్గరకి వచ్చి సాయంకోరాడు, తన కూతురి చావుకి కారణమైన వాళ్ళు శిక్షింపబడేలా చూడమని అడిగాడు. అక్కడే ఆయన పెద్ద తప్పు చేసాడు. అవుటాఫ్ లా చూసుకుంటే ఎవ్వరూ మిగిలే వారు కాదేమో. డెత్ స్టేట్మెంట్ ఉందన్న నమ్మకంతో ఆయన చట్టాన్ని నమ్ముకున్నాడు. ఐనా దాంతో సరిపెట్టలేదు. ఏ వత్తిడికీ లొంగని మెజిస్ట్రేట్ ఆ కేస్ కి వచ్చేలా చూసుకున్నాడు. అప్పుడు దిగాడా మినిస్టర్ రంగంలోకి. డబ్బు ఏరులై పారింది. పైసా, పొజిషన్, ఫియర్, విమెన్, వైన్, ఎవర్ని, ఎక్కడ, ఎలా వంచచ్చో అలా వంచాడు. లొంగని వాళ్ళ లోటు-పాట్లు తెలుసుకుని బ్లాక్ మెయిల్ తో లొంగదీసాడు. మెజిస్ట్రేట్ మాత్రం లొంగకుండా, గట్టిగా వుండడంతో ధైర్యంగా కోర్టుకెళ్ళారు. ఎవ్వరూ వూహించని విధంగా డెత్ స్టేట్మెంట్ లో కొన్ని ఫ్రేజెస్ ట్రిక్ చేయబడ్డాయి. ఫలితం.. రేప్.. అక్రమసంబంధమైంది, హత్య... ఆత్మహత్యైంది.. జడ్జ్ నిస్సహాయుడయ్యాడు. బెనిఫిట్ ఆఫ్ డౌట్ కింద... వాళ్ళంతా విడుదలయ్యారు.

ఆ రాత్రి నాన్న పడిన బాధ నేనెప్పటికీ మర్చిపోలేను."ఏమీ చేయలేని చేతకాని పొజిషన్ రా మాది. చనిపోయిన ఆడపిల్ల చరిత్రకి మచ్చపూయడానికి తప్ప ఎందుకూ పనికిరాలేదీ పవర్, చట్టం.." అంటూ కన్నీళ్ళు పెట్టుకున్నారాయన.

ఇదంతా చూసి మేం పొజిషన్ లో వుంటే ఇలా ఎన్నటికీ జరగనివ్వం అంటూ భీషణ, ఘోషణ ప్రతిజ్ఞలు చేసుకున్నాం. అప్పటికి కుర్రాళ్ళం కదా. ఏదో చేసెయ్యగలం అనుకున్నాం. కానీ, ఇదిగో దిగాకా అర్థమైంది,మొత్తం సిస్టమే ఎదురుతిరిగితే చేయగలిగేది ఏదీ లేదని.. చివరికి హుక్ ఆర్ క్రుక్ మెథడే బెస్ట్ అని ప్రాక్టికల్ గా తెలుసుకున్నాం. మంచో-చెడో.. మాకు తోచిన న్యాయం.. చూద్దాం ఈ పద్ధతిలో ఏం చేయగలమో మా పరిధిలో మేము....." అంటూ నీళ్ళ బాటిల్ అందుకుని గటగటా ఖాళీ చేసాడు.

మనోజ్ఞ వైపు చూసి అలసటగా నవ్వాడు, "ఏంటీ.. భయం వేస్తోందా...?"

"ఊహు.. గర్వం గా వుంది.."

"వ్వాట్... డార్క్ సైడ్ ఆఫ్ మన సిస్టమ్ చూశా.. లేక మాలాంటి పనికిరాని లీడర్లని చూశా.. దేనికీ?"తెల్లబోతూ అడిగాడు.

"రెండూ కాదు.. అంత భయంకరమైన ఊబిలో వుండి కూడా స్వచ్ఛంగా వున్న మిమ్మల్ని చూసి.."

పకాల్న నవ్వాడు, 'పొలిటిక్స్ ఈజ్ పాలీ ట్రిక్స్ అంటే సో మెనీ ట్రిక్స్ అనీ, మా అందరికీ రెండేసి కాదు పన్నెండేసి నాలుకలు కూడా వుంటాయనీ మర్చిపోకు మనూ.. మాలో ఎవరిని కదిపినా వాళ్ళ వెర్షన్ వాళ్ళు ఇంకా అద్భుతం గా, మనసు కరిగించేలా చెప్పగలరు. అవన్నీ నమ్మావంటే అయినట్టే..."

"నేను మీలో పొలిటీషియన్ ని నమ్మడంలేదు భరద్వాజా.. నమ్మడానికి మీ పొలిటికల్ ప్రపంచం గురించి అంతగా నాకు తెలీదు కూడా.. కానీ నేను నమ్ముతున్నది మీలో మనిషిని.. "జవాబిచ్చింది.

"సరే, నీకు తెలియాలని చెప్పాను. నువ్వు నమ్మాలని కాదు. అది నీ ఛాయిస్. ఎనీవేస్..." అంటూ ఏదో చెప్పబోయి ఆగిపోయాడు దూరంగా చూస్తూ.

అప్రయత్నంగా అతను చూస్తున్న వైపు చూసింది. దిలీప్.. ఎవరో అమ్మాయితో కూర్చుని తాగుతున్నాడు.... హాయిగా నవ్వుతూ.. చొరవగా ఆమెని దగ్గరకి లాక్కుని కిస్ చేస్తున్నాడు. మనసు చురుక్కుమనిపించగా బాధగా ముఖం తిప్పుకుంది. అప్పటివరకూ సాగిన తమ సంభాషణకి క్లైమాక్స్ లా అనిపించిందా దృశ్యం.

"అవును సర్.. చూశారా.. ఎంత ఈజీగా మర్చిపోయాడో శైలూని.. మీరు చెప్పింది అక్షరాలా నిజం భరద్వాజా.. ఆ లెవెల్లో మంచీ, చెడూ, మనసూ... ఏమీ వుండవు.. మోసమే వుంటుంది.. ప్రేమా, పెళ్ళీ,.. ఏదో ఒక రూపం మోసం చేయడానికి... వెళ్దాం పదండి", లేచింది ఇక అక్కడ వుండలేనట్టు.

కాటేజ్ ముందు కారాపాడు.

"ఇంకా అదే ఆలోచిస్తున్నారా..?" అడిగింది స్తబ్దంగా వున్న అతన్ని చూసి.

"మే బీ.. ఆర్.. మే నాట్ బీ... తెలీదు.. నిన్నొకటడుగుతాను దాచకుండా నిజం చెప్తావా...?"

"అఫ్కోర్స్, అడగండి చెప్తాను. ఐనా మీ దగ్గర ఎందుకు దాస్తాను..?"

"మరి నన్నెలా... ఎలా... నమ్ముతావు మనూ.. నేనూ అదే సెక్షన్ ఆఫ్ సొసైటీ కి చెందిన వాడ్ని.. నేను వాళ్ళ కంటే డిఫరెంట్ అని ఏంటి గ్యారంటీ.. నేనెవరినో... ఎలాంటివాడినో నీకేం తెలుసు? సో నామీదేంటి నమ్మకం..?" ప్రశ్నించాడు.

"నమ్మకం అని మీరే అన్నారుగా.. నమ్మకం అంతే.."

"అదే అడుగుతున్నాను మనూ.. నేనెలా వాళ్ళకంటే మంచివాడిననుకుంటున్నావు..? నేనూ వాళ్ళలాంటివాడినేనేమో. రాదర్ ఇంకా కన్నింగ్ పర్సన్నేమో.. ఆ ప్రేమా, పెళ్ళీ, ఉద్యోగం, సహాయం, ఇవేమీ.. .. ఇలాంటి ఏ కమిట్మెంట్స్ మాటా లేకుండా కేవలం ఇన్ డైరెక్ట్ గా ఇష్టం చూపించి.. నిన్ను ల్యూర్ చేస్తున్నానేమో.. ఇలా.. ఇలా ఆలోచించాలని.. నీకు.... నీకెప్పుడూ.. అనిపించ లేదా?"ప్రశ్నించాడు.

తలెత్తి చూసిందామె. కోపంతోనో, రోషంతోనో గానీ ఆమె ముఖం ఎర్రబారింది. సూటిగా అతని కళ్ళలోకి చూస్తూ చెప్పింది. "ల్యూర్ చేసి... చేసి ఏం చేస్తారు భరద్వాజా..? అట్ ద మాగ్జిమమ్.. 'అదేగా'... అంతేనా.. ఐనా అలా భయపడుకుంటూ నా శీలాన్ని ఎన్నాళ్ళు కాపాడుకుంటాను..? రాదర్ అసలెందుకు కాపాడాలి? నా అర్థంలేని భయాలు, అపోహలతో మిమ్మల్ని ఇష్టపడుతున్నానని చెప్తున్న నా మనసు మాట వినకుండా, మీ లాంటి మంచి వ్యక్తికి దూరం అవడంవల్ల జరిగే నష్టం ముందు మిమ్మల్ని గుడ్డిగా నమ్మడం వల్ల జరిగే ఫిజికల్ రేప్ చాలా చిన్నది అని నా వుద్దేశ్యం. నచ్చిన వ్యక్తికి దగ్గరయ్యే అవకాశాన్ని అపోహల్తో వదులుకోలేను. ఒకవేళ నిజంగానే మీరు వేరే వుద్దేశ్యంతో

వుండి వుంటే జరిగే పరిణామాలవల్ల రేపటిరోజున నా ఈ అభిప్రాయం మారితే మారచ్చు. కానీ, ఈ క్షణానికైతే నా మనసు చెప్పిందే నాకు వేదం. మీ మీద నాకున్న నమ్మకమే నా బలం. అంటే నేనేదో శీలానికున్న ఇంపార్టెన్స్ తక్కువ చేస్తున్నానని కాదూ.. నేనూ ఆడపిల్లనే.. అది నాగౌరవానికి, వాల్యూస్ కీ సంబంధించినదే.. కానీ.. ప్రేమించిన మనిషిని నమ్మడంలో అంత ఆచి–తూచి వ్యవహరిస్తే అది ప్రేమెలా అవుతుంది భరద్వాజా..? వ్యాపారం కాదూ..? అండ్ ఐ డోన్ట్ మీన్ అందరూ గుడ్డిగా తాము ఇష్టపడ్డవాళ్ళని విచక్షణలేకుండా ఫాలో ఐపోయి శీలం, ప్రాణం ఇచ్చేసి, వాళ్ళే గంగలో దూకమంటే అందులో దూకెయ్యమని కాదూ... కానీ.. నాకెందుకో మీ విషయంలో అలా ఆలోచించలేనంత నమ్మకం ఏర్పడిపోయింది. మే బీ... బహుశా.. లవ్ లో అందరికీ ఇలాగే అవుతుందేమో తెలీదు.. కానీ... ఐనా.. ఇది నా పర్సనల్ ఒపీనియన్ మాత్రమే.. రైటో.. రాంగో.. కరెక్టో కాదో..., లెట్ టైమ్ టేక్ ఇట్స్ కోర్స్ అండ్ డిసైడ్.. వై టూ హర్రీ...."

నిశ్చేష్టుడై చూస్తుండిపోయాడతను. ఆమె మాటల్లో క్లారిటీ, నిజాయితీ, అతన్ని భయపెట్టేంత బలంగా వున్నాయి. ఎవరైనా, ఎంతవారైనా, తమ జీవితం లో కనీసం ఒక్కసారైనా రావాలని కోరుకునే క్షణమది. తమని వేరొకరు ప్రాణం కన్నా ఎక్కువగా ప్రేమిస్తున్నారనీ, అంతరాత్మకన్నా మిన్నగా నమ్ముతున్నారనీ తెలియడం.. ఒక అపురూపమైన అనుభూతి... ఆ క్షణం ఏమీ ఆలోచించలేనంత, అనంతమైన తృప్తి కలిగిందతనికి. నిశ్శబ్దంగా స్టీరింగ్ వదిలి సీట్లో వెనక్కివాలి కళ్ళు మూసుకున్నాడు. కొద్దిసేపటి వరకూ ఆ ప్రభావంనుంచి తేరుకోలేకపోయాడు.

జీవితంలో చూసిన ఎన్నో గెలుపులకన్నా గొప్ప గెలుపిది. ప్రేమించిన వ్యక్తి మనసు గెలుచుకోవడం. మనసుని తృప్తి పరచి, సేద తీర్చే మాటలవి. అందులోని లోతు భయపెట్టేలా వున్నా, వాటి వెనుక కనిపిస్తున్న ఆమె ప్రేమ తాలూకు పూర్తి రూపం హాయిగొల్పుతోంది.

"భరద్వాజా.."బెరుకుగా వినిపించిన పిలుపుకు నెమ్మదిగా కళ్ళు విప్పాడు. బెదురుగా అతన్నే చూస్తోందామె. "..ఎమోషన్లో మరీ ఎక్కువ మాట్లాడేసి మిమ్మల్ని కంగారు పెట్టానా...?"భయంగా అడిగింది.

నవ్వాడు "లేదు. అదేం లేదు మనోజ్ఞా.. నేను ఒప్పుకోలేనంత గొప్ప నిజాయితీ వుంది నీ మాటల్లో.. అందుకే.. దట్ మేడ్ మీ స్పెల్ బౌండ్.. అంతే.." అంటూ ఆమె ముఖం చూసి తడబడ్డాడు. "..సరేలే.. ఇంక వెళ్ళిరా... ఇప్పటికే చాలా ఆలస్యమైంది.. ఈరోజు మరీ.. టూ మచ్ ఆఫ్ హాట్ డిస్కషన్స్ అయిపోయాయి మనకి... గుడ్ నైట్..." అంటూ సాగనంపాడామెని.

'నా ప్రతీ ఆనందం నీతోనే వుందనీ, నా ధ్యాసా, శ్వాసా నువ్వే అవుతున్నావనీ.. ఎలా చెప్పను.. నా ప్రతీ సంతోషం నీలోనే దాగుందని దాచిపెట్టి వేరెవరిలోనో ఆనందం వెతుక్కోమని చెప్తున్నాను. నా అంత దురదృష్టవంతుడెవడూ వుండడు...'నిస్పృహగా అనుకున్నాడు. తన పరిస్థితికి తనకే జాలేసింది. జీవితంలో మొట్టమొదటిసారి ప్రేమించాడు. కానీ.. ఒప్పుకోలేదు. 'వాటే పిటీ..!'

'ఇన్ఫాట్యూయేషన్స్ కీ, అట్రాక్షన్స్ కీ లోబడే వయసూ, మనసూ కాదు. తొలి ప్రేమా ఏమో తెలీదు.... కానీ.. జీవితంలో మొదటిసారి మనసులోతుల్లోంచి పొంగుతున్న నిజమైన ప్రేమ. చెప్పుకోనూలేదు. తప్పుకోనూలేదు.'

'ఆమెకీ తెలుసు. ఎందుకు తెలియకుండావుంటుంది. తన ప్రతి చూపులో, మాటలో, కదలికలో, ...తనకే తెలుస్తోందే.. ఇక ఆడపిల్ల.. ఆమాత్రం తెలుసుకోలేదూ..! ఇదంతా ఆమెకీ తెలుసు. మనోజ్ఞ అందించే హింట్స్, ఇన్ డైరెక్ట్ గా మాట్లాడే మాటలూ, కావాలని చేసే అల్లరీ, మరింత అలజడి రేపుతున్నాయి తనలో. పోను పోను తనని తాను నిగ్రహించుకోవడం చాలా కష్టమని తెలుస్తోంది. అయినా ఎక్కడ కంట్రోల్ చేస్కుంటున్నాడు. ఎక్కడికక్కడ దొరికిపోతున్నాడు. తెలియకుండానే ఇన్వాల్వ్ అయిపోతున్నాడు. ఆమె మాగ్నెటిక్ పవర్ ముందు తన సెల్ఫ్ కంట్రోల్ మొత్తం వీగిపోతోంది. అసలు తనేనా.. మిన్ను విరిగిమీదపడ్డా చలించని జే.కే. ఇలా.. ఓ ఆడపిల్ల ముందు ఇలా....'

"హలో భరద్వాజా.. హల్లోవ్... సర్... " మనోజ్ఞ తనని తడుతుంటే స్పర్శకి ఆలోచన తెగింది.

"చెప్పు.. " తడబాటుగా అన్నాడు.

"మీకు కళ్ళుతెరిచి నిద్రపోయే అలవాటుందా..?"అనుమానంగా అడిగింది.

"అదేం లేదు. ఏదో ఆలోచిస్తూండిపోయాను.. అంతే.. " నవ్వాడు.

కళ్ళు విప్పార్చి చూసింది. ఆల్చిప్పల్లాంటి కళ్ళలో సన్నటి అల్లరి నవ్వు, ఏదో చిలిపి ఊహ మెదిలిందని చెప్పకనే చెప్తోంది.

"ఏంటీ నవ్వుతున్నావ్..? "అడిగాడు.

పెదాలు బిగించి తల అడ్డంగా తిప్పింది. కుతూహలంగా ముందుకి వంగాడు.

"ఏయ్.. ఏదో దాస్తున్నావ్.. చెప్పు.. "

"అలా మీరు ఎంత పిలిచినా, తట్టినా,పలకకపోతే.. నేనూ.. " నవ్వాపుకుంది.

"ఆ.. నువ్వూ.. భయపడ్డావా..? "

"ఊహు.. "

"అబ్బా.. చంపకు.. చెప్పు మనోజ్ఞా.. "

"అమ్మో చెప్పను పెద్ద క్లాస్ తీసుకుంటారు మళ్ళీ..నా వల్ల కాదు..." చెప్పింది సీరియస్ గా.

"అబ్బా.. బిల్డప్ ఎక్కువైంది. నా క్యూరియాసిటీ పెరిగిపోతోంది. చెప్పు. ఏమీ తీసుకోను.. " సిన్సియర్ గా చెప్పాడు.

"ఇంకాస్సేపు కదలకపోతే.. చిన్న షాకిచ్చి లేపితే.. అని అనిపించింది. అంతే మీ బ్యాడ్ లక్.. పలికేశారు.. "అల్లరిగా నవ్వింది.

"షాకేంటీ.. ఏమంటున్నావ్. సరిగ్గా చెప్పరాదా.. నాకర్థం కావట్లేదు.."అయోమయంగా చూస్తూ అన్నాడు.

ఆమె చెంపలు ఎర్రనయ్యాయి. "మీరూ.. కావాలని కదూ.. నిజంగా తెలీదూ.. చెప్పండి.. మీకు తెలీదూ.. "

ఆమెకేసి సూటిగా చూసాడు. మనోజ్ఞ కళ్ళు దించుకుంది. భరద్వాజ గుండె వేగం పెరిగింది. ఏం చేసేదీ.? ముద్దుపెట్టి లేపేదా..? లేక.., తదేకంగా చూస్తున్నాడు. అలా పెదాలు బిగించి నవ్వాపుకుంటుంటే ఎర్రని పెదాలు ఇంకా రేకులు విప్పని లేత గులాబీ మొగ్గలా.. మెరుస్తూ... తాను మొదటిసారి తాకిన మెత్తటి స్పర్శ, వెచ్చటి ముద్దూ.. మదిలో మెదిలి, ఆ ఊహకే వళ్ళు జలదరించిందతనికి.

ఏమైంది జే.కే.నీకు.. ఏం ఆలోచిస్తున్నావ్.. ఏం చేస్తున్నావ్..? ఆ పిల్ల చిన్న హింటివ్వడం పాపం నీ ఊహలు కోటలు దాటుతున్నాయి.. ఇక చాలు.. తనని తానే మందలించుకుంటూ ఆమె పై నుండి చూపు మరల్చుకున్నాడు.

"చాలా చల్లగా వుంది కదూ ఈ రోజు..?" అబ్రప్ట్ గా టాపిక్ మారుస్తూ అన్నాడు చుట్టూ చూస్తూ.

మాట దాటేసి, ఏదో ఒకటి మాట్లాడాలన్నట్టుగా అంటున్నఅతన్ని చిరునవ్వుతో చూసింది.

"చాలానా.. మరీనూ.. ఫ్రీజింగ్ గా వుంది కదా. ఇప్పుడే ఇలా వుంటే, పీక్ వింటర్ టైం లో ఎలా వుంటారో పాపం ఇక్కడి జనం..." తనూ మామూలైపోతూ అంది.

రిలీఫ్ గా చూశాడు. తన మనసులో ఇరకాటాన్ని కూడా అర్థంచేసుకునే బంగారుతల్లి.. ఈమెకి తానేం చేయగలడు..!

"పోనీ.. వెళ్తావా.. డ్రాప్ చేయనా.... బాగా చలేస్తోందా..? "ఆప్యాయంగా అడిగాడు.

"ఊహు.. వద్దు. ఇట్స్ ఓ.కే. అన్నట్టు మీకో ఫ్లాష్ న్యూస్.. "

ఏంటన్నట్టు కళ్ళెగరేశాడు.

"నేను రేపు, ఎల్లుండి ఆక్యూపైడ్ .. వాక్ కి కూడా రాలేను.." అతని ముఖ కవళికలు గమనిస్తూ చెప్పింది.

ఉలిక్కిపడ్డాడు. 'రెండు రోజులే..' చప్పున సర్దుకున్నాడు 'ఆమె తననే గమనిస్తుంటుందని ఊహించగలడు. అది తనకి ఏమాత్రం.., ఇట్ డజంట్ మేక్ ఎనీ డిఫెరెన్స్ అని, ఆమె అనుకోవాలి'. అందుకే వీలైనంత క్యాజువల్ గా ముఖం పెడుతూ, "ఆహా.. ఏంటీ.. సెమినార్ వర్కా..?" అని అడిగాడు.

ఆమె ముఖం వాడిపోయింది. పాపం ఆడపిల్ల కదూ.. కళ్ళలో డిసప్పాయింట్మెంట్ దాచుకోలేకపోయింది.

మౌనంగా టీపాయ్ మీద చేరిన మంచుబిందువుల్నివేలితో గీతలుగా గీస్తూ వుండిపోయింది. ఆమెని జాలిగా చూసి తన డల్ నెస్ ని దిగమింగుతూ అడిగాడు, "ఏం మాట్లాడవు.. ఫ్రెండ్స్ అంతా కలిసి ఎటైనా వెళ్తున్నారా..?"

తెప్పరిల్లిందామె, "లేదులెండి. కొంచెం డాక్యుమెంట్ వర్క్, నా వైపు నుండి పెండింగ్, చాలా రోజుల్నించీ, ప్రొఫెసర్ కూడా కాస్త కోపంగా వున్నారు. అందుకే చిన్న సైజు ఆన్ లైన్ రిసెర్చ్ లాంటిది చేసి ఒక డీటైల్డ్ నోట్స్ నెక్స్ట్ ప్రజెంటేషన్ సెషన్ కి ఇవ్వాలి.."

"ఓ.. గుడ్.. గుడ్.. చేస్కో మరి. అద్సరే ప్రొఫెసర్ కోపంగా వుండడం ఏంటీ.. నువ్వాయన ఫేవరిట్ వి కదా. ఆరోజు కూడా బెస్ట్ స్టూడెంట్ వి, బెస్ట్ డాక్టర్ వి, ఇండియాస్ ప్రైడ్.. అంటూ బోలెడు పొగిడారుకదా..!" సందేహంగా అడిగాడు.

తేలిగ్గా నవ్వేసింది., "అది అప్పటి మాట భరద్వాజా.."

"ఈ మధ్య నాతో అవుటింగ్స్ ఎక్కువై చదువు సాగట్లేదు కదా..?"గిల్టీగా ఫీలౌతూ అన్నాడు.

"ఛ.. అదేం లేదు.. ఇది వేరే రీజన్ లెండి.." తలతిప్పి ఆమె ని చూశాడు. ఏదో తెలీని అశాంతి. "విషయం చెప్పు మనూ.. " భరద్వాజ గొంతులో వినిపించిన కమాండ్ కి ఇబ్బందిగా కదులుతూ అంది, "మీరు ఫీలౌతారు మళ్ళీ.."

"డోన్ట్ బీట్ అరౌండ్ ది బుష్.. ఏంటీ.. ఏదన్నా ప్రాబ్లెమా.. జస్ట్ షూటిట్ మనూ.. షూటిట్ ఐ సే... " విసుగ్గా అన్నాడు.

"వెల్.. సీరియస్ గా ఏం లేదూ. హోమ్ మినిస్టర్ గారికి వలేస్తున్నానని ఆయన కోపం.. సింపుల్.." అంటూ నవ్వింది.

భరద్వాజ ముఖం రంగులు మారింది. విసురుగా తలెత్తాడు.

"హౌ డేర్ హీ సే దట్.... ఎవరా అన్నది..?? ఆ ప్రొఫెసరేనా..?" ఒక్కసారిగా అతని గొంతులో పలికిన తీవ్రతకి బెదిరిపోయిందామె.

"ప్లీజ్.. భరద్వాజా.. ఏమిటంత ఆవేశం. వదిలెయ్యండి. ఎవరి అభిప్రాయాలు వాళ్ళవి. ఏదో మీరడిగారని చెప్పాను గానీ, ఇంతలా రియాక్టౌతారని కాదు. ప్లీజ్ కూల్ డౌన్.." అనునయంగా అంది.

"రియాక్షన్.. మై ఫుట్... అసలు రియాక్షన్ అంటే ఏంటో ఇంకా చూడలేదు మనోజ్ఞా నువ్వు. నేను మాట్లాడాకా అప్పుడు చూద్దువుగానీ, నాదికాదు మీ ప్రొఫెసర్ గారిది, రి..యా..క్ష..న్.." అంతే తీవ్రంగా అన్నాడు.

"ప్లీజ్ , ఏమొద్దు. మీరలా అంటే ఇంకేం చెప్పను మీకు పొండి.."అంటూ అతని ముఖం చూసి ఆగిపోయింది.

అప్పటికే లేచినిలబడ్డాడతను. అతని ముఖం జేవురించింది కోపంతో. రక్తం సలసల మరిగిపోతోంది. ఎంత ధైర్యం... అనుకున్నాడు రోషంగా.

మనోజ్ఞ కూడా కంగారుగా లేచింది, "ఏంటిది భరద్వాజా.. దీన్ని పెద్దది చేయకండి. లెట్ మీ హేండిల్ దిస్. ఐనా మీరేమన్నా చేస్తే మనకే నష్టం, మనని పట్టించుకోని వాళ్ళు కూడా తిరిగి చూస్తారు.. ప్లీజ్.. కూర్చోండి.. నాకోసం.. మీకు దణ్ణం పెడతాను.. ప్లీజ్.."అంది వేడికోలుగా.

ఆమెకేసి చూసి నిస్సహాయంగా కుర్చీలో కూర్చున్నాడు.

"సరే... సరే.. ఏమీ చేతకానట్టు చేతులు ముడుచుకుని కూర్చుంటాను. నిన్నెవరేమన్నా సరే.. చాలా.. హ్యాపీనా..?" కోపంగా అరిచాడు.

ఆప్యాయంగా చూసింది, "ఏందుకంత ఇదవుతారు. ఐనా పాలిటిక్స్ లో వున్నారు, మీకిదంతా కామన్ కదా. ఇంతకంటే దారుణమైన అలిగేషన్స్ వుంటాయని, మీరేగా చెప్తారూ..." అనునయంగా అంది.

విసుగ్గా చూసాడు, "అది వేరు. ఇది వేరు మనోజ్ఞా.. డోన్ట్ బీ స్టుపిడ్.."

"మరి ఆనంద్ ఆరోజూ ఇదేగా అన్నాడు. మరి అప్పుడెందుకు అంత కామ్ గా వున్నారు. ఇప్పుడెందుకిలా..?" ఆమెకీ కోపం వచ్చింది అతని రాష్ నెస్ కి.

"కానీ ఇప్పుడు విషయం నువ్వు కాబట్టి..." తూటాలా షార్ప్ గా దూసుకొచ్చిందతని నోటినుంచి సమాధానం.

క్షణకాలం నమ్మలేనట్టు చూసింది. అతనంత ఓపెన్ గా అంటాడనుకోలేదు. ఆమె ముఖం వెలిగింది. "అయితే...?" అప్రయత్నంగా రెట్టించింది.

ఆ గ్యాప్ లో సద్దుకున్నాడు భరద్వాజ. ఆమె కళ్ళలో మెరుపు అతని దృష్టి ని దాటిపోలేదు.

"అంటే.. అది ఆనంద్.. అతనికి నీ గురించి వర్రీ అయే హక్కుంది.." తడబాటుని కప్పిపుచ్చుకుంటూ అన్నాడు.

సూటిగా అతని వైపు చూసింది. చప్పున చూపు మరల్చుకుని వెయిటర్ కి సైగ చేసాడు, "ఇంకేమన్నా కావాలా.. బిల్ చెప్పేయనా..?" తడబాటు గా అడిగాడు. సన్నగా నవ్వింది. ఇబ్బంది గా కదిలాడు. జీవితంలో ఫస్ట్ టైమ్ కాపీ కొడుతూ దొరికిపోయిన స్టూడెంట్ లా వుందతని పరిస్థితి. అసలు విషయం పక్కకి వెళ్ళిపోయి ఆమెని ఎవరేమన్నా తను సహించలేడనే పాయింట్ హైలైట్ అవ్వడం చాలా ఇరకాటంగా అనిపించింది.

"ఆనంద్ నీఫ్రెండ్. పైగా నిన్ను ఇష్టపడుతున్న వ్యక్తి. నువ్వు ఇంకెవరితోనైనా చనువు గా వుంటే అతనికి కోపం రావడం సహజం. కానీ, నిన్నడగడానికి ఆ ప్రొఫెసర్ కి మాత్రం ఏమీ హక్కులేదు... " సీరియస్ గా చెప్పాడు.

రిలాక్స్డ గా నవ్వింది., "సరే వదిలేయండి. ఏదో పాతకాలం మనిషి. పోనిద్దురూ.. ఇంకేంటి.. చెప్పండి..?

ఆమెకేసి చూసాడు. రెండురోజులు ఆమె కనిపించదనే దిగులు మళ్ళీ తిరిగొచ్చింది. అది దాచేస్తూ అన్నాడు, "సో ...ఈ టూ డేస్ కి ఇది లాస్ట్ మీట్ అన్నమాట... " అన్నాడు అప్పుడే వచ్చిన బిల్ వైపు చూస్తూ.

"ఎస్. రేపు.. డిన్నర్ కూడా డౌటే.. " అంది ఓర గా చూస్తూ.

నవ్వేశాడు, "చెప్పావుగా రెండురోజులూ బిజీ అని, హ్యాపీగా వర్క్ చేసుకో. నాకూ కాస్త పనులున్నాయి. కొన్ని మీటింగ్స్ కూడా వున్నాయి.. " సాలోచనగా అన్నాడు.

కోపంగా చూసింది"థ్యాంక్స్ ..నాకు తెలుసు.."

'నీకు తెలీదు మనూ.. నిన్నుచూడకుండా రెండురోజులంటే రెండు యుగాల్లా అనిపిస్తున్నాయని నీకు తెలీదు. నేనది పైకి చెప్పాలని నీ ఆశ. చెప్తే నీలో ఆశలు పెంచినట్టవుతుందని నా భయం. కానీ, ఇలా ప్రతి నిమిషం నీ నీడలా తిరగడం వల్లకూడా అదే జరుగుతోంది. తెలుస్తోంది నాకు. కానీ, ఐ కాన్ట్ హెల్ప్ ఇట్.. అంత కూడా అణుచుకోలేను నన్ను నేను... ' తల విదిల్చాడు.

"ఇది మీ అలవాటా.. ?" కుతూహలంగా అడిగింది.

"ఏదీ.. ?"అయోమయంగా అడిగాడు.

"హఠాత్తుగా ఏదో ఆలోచిస్తూ వుండిపోవడం.. సడన్ గా తల విదిల్చి మాటల్లో పడ్డం. చాలాసార్లు చూసాను.." చెప్పింది.

నవ్వాగలేదు భరద్వాజకి, "ఓహ్.. అదా.. అలానే అనుకో... "

'అలవాటు కాదు తల్లీ, అంతా నీ మాయ.. ' అని చెప్పాలనే కోరికని బలవంతంగా అణుచుకున్నాడు.

"సో.." ఎదురుగా వున్న కాటేజ్ వైపు దిగులుగా చూస్తూ అంది.

"సో లేదూ ఏమీ లేదూ.. ముందు వెళ్ళు. మననిలా చూస్తే మీ డాక్టర్స్ చూస్తే మళ్ళీ మీ ప్రొఫెసర్ కి ఏదో ఒకటి మోస్తారు." తొందరచేశాడామెని.

"మీకేం అనిపించట్లేదా..? "అడిగింది.

జవాబు చెప్పలేదతను. స్టీరింగ్ మీద వేళ్ళతో కొడుతూ మౌనంగా వుండిపోయాడు.ఆమె కళ్ళల్లో నీళ్ళు నిండాయి. అరచేతులతో ముఖాన్ని గట్టిగా వత్తుకుంది. జాలిగా ఆమె తల మీద చెయ్యి వెయ్యబోయి అప్రయత్నంగా ఆగి, వెనక్కి తీసుకున్నాడు.

"చూశారా.. చెప్పూ చెప్పూ.. ఫ్రాంక్ గా వుండూ అన్నారు.. ఇప్పుడేమో నన్ను ముట్టుకోవడానికి కూడా వెరుస్తున్నారు చూశారా.. అందుకే ఇంకేం చెప్పను మీకు.. "ఉక్రోషంగా అంది.

"ఏయ్.. అలా అనకు.. అదేం లేదు.." అంటూ ఆమె భుజం చుట్టూ చెయ్యి వేశాడు. అతని వల్లా కావట్లేదామెని వదిలి వెళ్ళడం.

నెమ్మదిగా తన భుజం మీదున్న అతని చేతిని చెంపకానించుకుంది. "ఇదే మరి నీతో వచ్చింది.." చెయ్యి వెనక్కి లాక్కుంటూ మృదువుగా మందలించాడు.

నవ్వి కారు డోర్ ఓపెన్ చేసింది.

"ఓ.కే. దెన్.. టేక్ కేర్.. బై భరద్వాజా.. నాకు మీలా మనసు దాచుకోవడం రాదు మరి. ఇకనైనా ఒప్పుకోండి సర్.."

సీరియస్ గా చూశాడు,"ఏం ఒప్పుకోవాలి మనూ.. ప్లీజ్.." అంటూ ఇంకేదో చెప్పేలోపు అతన్నాపుతూ, "వద్దు భరద్వాజా.. మీరేం చెప్తారో నాకు తెలుసు. అట్ ది సేమ్ టైమ్ మీ మనసులో ఏముందో కూడా తెలుసు. సో కనీసం ఎట్లీస్ట్ ఒక్క విషయమైనా ఒప్పుకునే ధైర్యం మీకొచ్చినప్పుడు కూర్చుని మాట్లాడుకుందాం.. ఓ.కే. ఎనీవేస్ థ్యాంక్స్. నన్నెవరైనా ఏమైనా అంటే మీరెంతలా రియాక్టౌతారో మరోసారి మీ కళ్ళలో చూశాను. ఇప్పటికి దాంతో అడ్జస్ట్ అయిపోతాన్లెండి... సీ యూ దెన్... గుడ్నైట్.. "

కారు దిగిపోయింది. వెళ్తున్న ఆమె రూపాన్ని కనుమరుగయ్యేంతవరకూ చూసి కారు స్టార్ట్ చేశాడు.

'ఎన్ని టెన్షన్స్ వున్నా.. మనోజ్ఞ ముఖం చూడగానే అన్నీ మర్చిపోతాడు. ఇంత మధురమైన బాధని అందరూ అనుభవిస్తారా..? తాను తిరిగి వెళ్ళాకా ఆమెని మర్చిపోయి ప్రశాంతంగా బతకగలడా..? అక్కడ సంగతి దేవుడెరుగు, అసలిప్పుడీ రెండు రోజులు మనూ ని చూడకుండా వుండగలడా..'ఎన్నో ప్రశ్నలు. వేటికీ తన దగ్గర సరైన జవాబే లేదు. ఎవ్వరేమడిగినా తిరుగులేని సమాధానాలిచ్చే జే.కే. దగ్గర తన మనసడిగే ఏ ప్రశ్నకీ జవాబు లేదు.

'రాబోయే రెండురోజులనీ తల్చుకుంటేనే ఇంత బాధగా వుంది. మరి తర్వాతెలా వుంటాడు తను... కానీ వుండాలి. తప్పదు..' నిట్టూర్చాడు.

మంచం మీద వాలి సెల్ తీసి టాస్క్ షీట్ చూడబోతూ ఆగిపోయాడు. "మీకేం అనిపించట్లేదా..?" విప్పార్చిన కళ్ళతో మనోజ్ఞ వేసిన ప్రశ్న గుర్తొచ్చింది. పాపం.. ఎంత డీలా గా వెళ్ళిందీ... ఆమె కళ్ళు గుర్తొచ్చాయి. చక్రాల్లా విశాలంగా విప్పారి, చంచలంగా చేపపిల్లల్లా కదులాడుతూ... ఎన్ని భావాలని పలికిస్తాయవి..! డాన్స్ వచ్చిన వాళ్ళకే కళ్ళలో అంత అందం గా భావాలని పలికించడం వస్తుందంటారు.. అసలు నా ఏంజిల్ కన్నా చక్కగా అన్నిభావాలూ కళ్ళలో పలికించగలరా ఎంతటి డాన్సర్లైనా.. తన ఆలోచనలకి తనే నవ్వుకున్నాడు. సెల్ లో వున్న మనోజ్ఞ ఫొటో తీసి చూశాడు. ఆమె గమనించనప్పుడు తీశాడది. ఎంత అందంగా వుందీ.. ఎంత తియ్యగా మాట్లాడుతుంది.. గలగలా.. చల్లని... సెలయేరులా ... ఉరికే జలపాతంలా...

కళ్ళుమూసుకుని క్రాఫ్ లో కి వేళ్ళుజొరుపుకున్నాడు. "మీ హెయిర్ స్టైల్ బాగుంటుంది భరద్వాజా.. ఇట్ లుక్స్ గ్రేట్ ఆన్ యూ... మీకింకా గ్రే హెయిర్ రాలేదా లేక కలర్ అప్లై చేస్తారా..?" ఆమె ప్రశ్నల పరంపర గుర్తొచ్చింది. ఏమైనా మాట్లాడేస్తుంది. ఏం చెప్పడానికీ వెరవదు. మగవాడు వెరిస్తే స్త్రీ యే అతని రోల్ తీసుకుంటుందని ఎక్కడో చదివాడు. అదేమిటో ఇప్పుడు తెలుస్తోంది. తను చప్పున చొరవ చేసి ఏదైనా అంటే సిగ్గుతో ముడుచుకుపోతుంది.అదే తాను కామ్ గా వుంటే అస్సలు ఆగదు తుఫానే...

వాచ్ చూసుకున్నాడు. పదకొండు..

చాలాసేపు అన్యమస్కంగా గడిపాడు. డైరీ రాసాడు. పుస్తకం చదవడానికి ట్రై చేసాడు. కుక్ తీసుకొచ్చిన పాలు తిప్పిపంపేసాడు. పన్నెండు దాటుతుంటే వల్లకాలేదిక. సెల్ తీసి మనోజ్ఞకి డయల్ చేసాడు.

"మీరింకా నిద్రపోలేదా..?" ఫోన్ తీస్తూనే ఆశ్చర్యంగా అడిగింది.

"వర్క్ ఎంతవరకూ వచ్చిందీ..?" హీన స్వరంతో అడిగాడు. మొదటిసారి అమ్మాయిని డేట్ కి అడుగుతున్న పదిహేనేళ్ళ కుర్రాడిలా వుందతని పరిస్థితి.

జవాబు చెప్పలేదు మనోజ్ఞ. మౌనంగా వుంది. కాసేపు నిశ్శబ్దం ఇద్దరి మధ్యా..

"ఒప్పుకుంటున్నాను మనూ.." భరద్వాజ గొంతు వణికింది., "నిన్ను.. ఐ మీన్ నీ కంపెనీ ని చాలా మిస్ చేస్తాను రెండురోజులంటే.. నిజంగానే.." మెల్లగా చెప్పాడు.

"భరద్వాజా..!!" సంభ్రమంగా అంది.

"ఎస్ మనూ.. ఐ మీన్ ఇట్. నువ్వు.. యూ స్టార్టెడ్ మేకింగ్ ఏ లాట్ ఆఫ్ డిఫరెన్స్ ఇన్ మై లైఫ్.. ఎలా చెప్పనూ.. నువ్వన్నది నిజమే.. మీకేం అనిపించట్లేదా.. అనడిగావ్ కదా.. అనిపిస్తోంది... అది చెప్పాలనే... అందుకే.." అంటూ ఆగాడు ఉద్వేగంలో మాటలు తడబడగా.

"ఓహ్.. భరద్వాజా.. థ్యాంక్యూ.. థ్యాంక్యూ సో మచ్... ఐ నో.. ఐ... యూ ఆర్ సచ్ ఏ స్వీట్ హార్ట్... యూ నెవర్ నో ఇలా చెప్పి మీరెంత పెద్ద గిఫ్ట్ ఇచ్చారో నాకు..."ఆనందంతో తేలిపోతూ చెప్పింది.

"ఓకే.. ఓకే.. ఇంక వర్క్ చేస్కో.. సారీ.. నిన్ను డిస్టర్బ్ చేసినందుకూ.. బాధ పెట్టినందుకూ.. ఏ పనిష్మెంట్ కైనా కూడా రెడీ..." నవ్వుతూ చెప్పాడు.

"ఓహ్... పనిష్మెంటేమీ వద్దులెండి.. "

"సరే.. పోనీ నేనే ట్రీట్ ఇస్తాను.. నీ వర్క్ సక్సెస్ ఫుల్ గా పూర్తవగానే... ఏం ఇవ్వనూ..?" ఒక్కసారి ఆలోచించి అన్నాడు, "సరే.. హిల్ సైడ్ టీ గార్డెన్స్ కి తీస్కెళ్తాను.. సరేనా.."

"వ్వావ్.. నిజంగా.. "చిన్నగా అరిచింది.

"ష్.. అర్థరాత్రిది.. నిజంగా.. అప్పుడు మీరు వెళ్తే వీ.ఐ.పీ. ఎంట్రీ అని లోపలికి వెళ్ళనీయలేదన్నావుగా. ఐ విల్ టేక్ యూ దేర్.." నవ్వుతూ చెప్పాడు.

"ప్చ్...." ఫోన్ నోటికానించి ముద్దుపెట్టుకున్న తీయని శబ్దం. ఉలిక్కిపడ్డాడు. తియ్యని కరెంటేదో వళ్ళంతా ప్రవహించిన ఫీలింగ్. ఏమనాలో తెలియలేదు. అర్థంకానట్టు నటిస్తూ త్వరత్వరగా చెప్పేసాడు, "...తొందరగా ఫినిష్ చేస్కో వర్క్ మరి... గుడ్ నైట్"

"సరే.. ఐ విల్ ఫర్ ష్యూర్.. మీరే చూస్తారుగా ఎంత ఫాస్ట్ గా చేస్తానో... యూ విల్ బీ సర్ప్రైజ్డ్.. గుడ్ నైట్ భరద్వాజా.." తియ్యగా నవ్వుతూ చెప్పింది.

భరద్వాజా... అన్న తియ్యని పిలుపు వినగానే... ఏదో మధురమైన భావన. చప్పున తేరుకుని కాల్ కట్ చేశాడు.

మళ్ళీ ఆమె ఫొటో చూశాడు. రాత్రి డిన్నర్ అయ్యేవరకూ కలిసే వున్నారు. అయినా ఎన్నో రోజులైపోయిన ఫీలింగ్. వెంటనే ఆమె ని చూడలనే తపన. వీరహం 'అంటారు.. ఇదేనా..? కనీసం ఈ రెండురోజులన్నా అనుభవిస్తే తెలుస్తుందా తనకి.. లేక అంతలోనే తెలుస్తుందా..!

వీరహమో.. దాహమో.. విడలేని మోహమో... 'బాధగా అనుకున్నాడు.

అప్రయత్నంగా ఫోన్ పెదాలకానించుకున్నాడు. ఆమె పెట్టిన ముద్దు ఇంకా తన చుట్టూ గింగిర్లు కొడుతున్నట్టేవుంది. లేచి బాల్కనీ లోకి నడిచాడు.

వంట్లోంచి పొగలు చిమ్ముతున్నట్టు వేడి. బయట ఎముకలు కొరికే చల్లటి చలి. ఐనా హాయిగానే వుంది. మనోజ్ఞ ఫొటో కేసి మళ్ళీ మళ్ళీ చూస్తూనే వున్నాడు.

అమాయకంగా చూస్తోంది. భరద్వాజా.. అంటూ తియ్యగా తనని పిలుస్తున్నట్టే వుంది. తన పేరు అంత మధురంగా పలకొచ్చనీ, అంత బాగుంటుందనీ తనకే తెలీదు ఆమె పిలిచే వరకూ. తనని పిలవడం ఏమిటి.. ఫర్ దట్ మ్యాటర్ ఆ పంచదార పెదాలతో తనని తిట్టినా తియ్యగానే వుండదూ..!

అలా ఎంతసేపున్నాడో ఆమె ఫొటో చూస్తూ, తలుచుకుంటూ తెలియలేదు. తెల్లవారి నాలుగింటికి అలారం మోగే సరికి తేరుకుని.. చూసాడు. మై గాడ్.. ఇంతసేపు మనోజ్ఞ ఫొటో చూస్తూ గడిపేసాడా.. ఇలా జరుగుతుందని ఎవరైనా చెప్తే తను నమ్మేవాడుకాదేమో. కానీ ఇప్పుడు తెలుస్తోంది మనూ చెప్పిన మ్యాజిక్ ఆఫ్ లవ్ అంటే ఏమిటో.. తలవిదిల్చి వాచ్ చూసుకున్నాడు. ఆమె రాకుండా తానెందుకిప్పుడు వాకింగ్ కి ..! నెమ్మదిగా లోపలికొచ్చి, మంచం మీద వాలి ఆలోచించసాగాడు.

'ఇంతగా మునిగిపోతున్నాడామె ఆలోచనల్లో, తానిక వదిలి వెళ్ళగలడా ఆమెని... పోనీ ఒక్కసారి చెప్పేసి... ఒకరోజు పూర్తిగా ఆమెతో గడిపేసి.. ఇక తిరిగి చూడకుండా వెళ్ళిపోతే మంచిదా... వాళ్ళ సెమినార్స్ అయ్యేవరకూ ఐతే వుండలేడు... రామ్, క్యాబినెట్, జనం, మీడియా, ఏమనుకుంటారు. గోలెత్తిపోతుంది స్టేట్ మొత్తం. ఇన్నాళ్ళ పాటు ఏ స్టేట్ హోమ్ మినిస్టరన్నా బ్రేక్ తీసుకుంటాడా.. ఎంత హెల్త్ రీజన్ చెప్పినా ఈపాటికి తెలిసే వుంటుంది అందరికీ.. కనీసం ఇన్నర్ సర్కిల్స్ లో ఐనా.. తానిక్కడో అమ్మాయి వెంట పిచ్చివాడిలా తిరుగుతున్న సంగతి. పోనీ మనోజ్ఞనే అడిగితే.. అసలు వెళ్ళద్దంటుందా.. తానున్నా ఆమె ఎలా వుంటుందన్నాళ్ళు.. ఆమె కుటుంబం, దగ్గర వాళ్ళు... పోనీ.. అన్నీ వదిలేసి తనతో వచ్చేస్తానంటుందా.. లేక... ఛ.. ఏమాలోచిస్తున్నాడు తను.. ఇలా ఐతే కంట్రోల్ అయినట్టే.. బట్... ఐ లవ్ హర్ డామిట్.. షీ ఈజ్ సో బ్యూటిఫుల్.. జస్ట్ ఒక్కసారి తన మనసు ఆమె మాటలకి కన్విన్స్ అవగలిగితే ఆ బంగారు బొమ్మ తన సొంతం కాదూ.... ఏంజిల్.. షీ విల్ బీ... ఆల్ మైన్... గాడ్... షీ ఈజ్ సో..... '

(కొనసాగింపు వచ్చే సంచికలో)

Post your comments